

DECIZIE

10 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele ședinței, judecătorul: Iulia Sîrcu
judecătorii: Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către administratorul insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Belvilcom” - Iovu Oleg, precum și cererea creditorilor Societatea cu Răspundere Limitată „Blutech Energy”, Societatea cu Răspundere Limitată „Alum-Sistem”, Societatea cu Răspundere Limitată „Siluma”, Vasile Chirica și Ludmila Chirica de alăturare la recursul declarat de către administratorul insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Belvilcom” - Iovu Oleg,

în pricina civilă a Societății cu Răspundere Limitată „Belvilcom” în proces de insolvență,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, prin care a fost admisă cererea creditorului Societatea cu Răspundere Limitată „Ghiofrig” privind repunerea în termen a cererii de înaintare spre validare a creanței față de debitorul Societatea cu Răspundere Limitată „Belvilcom” în proces de insolvență și repusă în termen cererea cu stabilirea ședinței speciale pentru 17 ianuarie 2017, ora 10:30,

c o n s t a t ă

La 18 septembrie 2015, SRL „Belvilcom” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2015, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Belvilcom” privind intentarea procesului de insolvență față de sine, fiind desemnat Iovu Oleg în calitate de administrator provizoriu.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2015, a fost admisă cererea introductivă, constatată insolvența debitorului și intentat procesul de insolvență față de SRL „Belvilcom”, cu desemnarea lui Iovu Oleg în calitate de administrator al insolvenței.

La 20 aprilie 2016, creditorul SRL „Ghiofrig” a depus cerere de validare a creanțelor, solicitând repunerea în termen a cererii cu validarea creanței față de SRL „Belvilcom”, în proces de insolvență în sumă de 3 252 085, 85 lei și includerea acestuia în tabelul definitiv al creanțelor debitorului ca creanță chirografară de rangul V.

În motivarea cererii de repunere în termen pentru înaintarea creanțelor, SRL „Ghiofrig” a invocat că prin contractul de cesiune nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011

a cesionat către SRL „Belvilcom” creanța ÎA „Maconi” în sumă de 3 252 085, 85 lei. Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2015, a fost declarat nul contractul de cesiune a creanței nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011. La 23 martie 2016, Curtea Supremă de Justiție a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2015 și hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii înaintate de SRL „Ghiofrig” împotriva ÎA „Maconi” și SRL „Belvilcom” cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanței.

Declară SRL „Ghiofrig” că creanța în mărime de 3 252 085, 85 lei a devenit exigibilă abia în urma emiterii deciziei Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016 și respectiv, din acest moment este îndreptățită să solicite validarea creanței date.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, creditorul SRL „Ghiofrig” a fost repus în termenul pentru înaintarea creanțelor față de debitorul SRL „Belvilcom”, cu stabilirea ședinței speciale pentru examinarea cererii la 17 ianuarie 2017, ora 10:30.

La 29 decembrie 2016, în termenul prevăzut de art. 8 alin. (1) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, administratorul insolvabilității SRL „Belvilcom”, Iovu Oleg, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate în partea repunerii creditorului SRL „Ghiofrig” în termenul de înaintare a creanțelor, cu remiterea pricinii în această parte spre rejudecare în instanța de insolvabilitate.

În susținerea recursului, administratorul insolvabilității Iovu Oleg a invocat că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial nr. 317-323 din 27 noiembrie 2015, a fost obligat să notifice creditorii SRL „Belvilcom” despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv până la 28 decembrie 2015, ședința de validare a creanțelor fiind stabilită pentru 01 februarie 2016, ora 10:20. Întru executarea hotărârii instanței de insolvabilitate, la 30 noiembrie 2015 administratorul insolvabilității a expediat în adresa SRL „Ghiofrig” notificare, recepționată la 04 decembrie 2015, prin care a adus la cunoștința creditorului despre intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Belvilcom”.

Consideră recurentul că instanța de insolvabilitate neîntemeiat a admis cererea înaintată de către creditorul SRL „Ghiofrig” de repunere în termenul de înaintare a creanțelor, încheierea din 20 decembrie 2016 fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural. Or, prevederile art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității stipulează expres că instanța de insolvabilitate repune în termen cererea de admitere a creanțelor în cazul nerespectării procedurii de notificare a intentării procesului, în speță creditorul SRL „Ghiofrig” fiind notificat conform legii de către administratorul insolvabilității, prin care i-a fost explicat dreptul de a înainta creanțele certe și exigibile asupra patrimoniului debitorului până la 28 decembrie 2015.

Concomitent, se reține că la 09 martie 2017, creditorii SRL „Blutech Energy”, SRL „Alum-Sistem”, SRL „Siluma”, Vasile Chirica și Ludmila Chirica au depus cerere de alăturare la recursul declarat de către administratorul insolvabilității SRL „Belvilcom” - Iovu Oleg împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate în partea repunerii creditorului SRL „Ghiofrig” în termenul de înaintare a creanțelor, cu remiterea pricinii în această parte spre rejudecare în instanța de insolvabilitate.

În susținerea cererii de alăturare la recurs SRL „Blutech Energy”, SRL „Alum-Sistem”, SRL „Siluma”, Vasile Chirica și Ludmila Chirica au invocat argumente similare celor ca și în recursul administratorului insolvenței SRL „Belvilcom” - Iovu Oleg.

La 10 februarie 2017, în adresa intimată SRL „Ghiofrig” a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către administratorul insolvenței SRL „Belvilcom”, Iovu Oleg cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

La 28 februarie 2017, SRL „Ghiofrig” a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către administratorul insolvenței SRL „Belvilcom”, Iovu Oleg, cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016 în partea repunerii în termen a cererii de înaintare a creanței, pe care o consideră legală și întemeiată. Indică intimata că la caz sunt întrunite condițiile de repunere în termen prevăzute de art. 145 alin. (2) din Legea insolvenței, și anume, termenul de înaintare a creanțelor nu a fost respectat din cauza unor circumstanțe legate de obiectul creanței.

Prin prisma art. 426 alin. (3) CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către administratorul insolvenței Iovu Oleg urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii recurate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 140 alin. (1) și (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu.

Iar, art. 145 alin. (2) din aceeași Lege prevede că la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Din suportul probator prezent la materialele pricinii rezultă că, prin contractul de cesiune nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, SRL „Ghiofrig” în calitate de cedent a transmis cesionarului SRL „Belvilcom” dreptul de a solicita și a deveni noul creditor al ÎA „Maconi”, în proces de insolvență în contul sumei datorate de 3 252 085, 85 lei. Totodată, potrivit pct. 1.5 din contractul de cesiune, SRL „Ghiofrig” a cesionat către SRL „Belvilcom” calitatea sa de câștigător al concursului investițional desfășurat de ÎA „Maconi”. În consecință, la 04 mai 2011 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 15 prin care ÎA „Maconi” a vândut cumpărătorului SRL „Belvilcom” complexului patrimonial unic al ÎA „Maconi”.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2015, au fost declarate nule contractul de cesiune a creanței nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 și contractul de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic ÎA „Maconi” nr. 15 din 04 mai 2011, fiind declarat valabil contractul de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic, încheiat între ÎA „Maconi” și SRL „Ghiofrig”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2015, a fost intentat procesul de insolvență față de SRL „Belvilcom”, cu desemnarea lui Iovu Oleg în calitate de administrator al insolvenței.

De asemenea, prin hotărârea dată a fost obligat administratorul insolvenței conform art. 35 alin. (4) din Legea insolvenței să notifice creditorii SRL „Belvilcom” despre termenul limită de înregistrare a cererilor de validare a creanțelor, în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor până la data de 28 decembrie 2015. Totodată, administratorul insolvenței a fost obligat să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvență tabelul definitiv al creanțelor debitorului până la 15 ianuarie 2016, ședința de validare a creanțelor fiind stabilită pentru data de 01 februarie 2016, ora 10.20.

La 24 decembrie 2015, SRL „Ghiofrig” a depus în temeiul art. 48 din Legea insolvenței, cerere de separare din masa debitoare a SRL „Belvilcom” a complexului patrimonial unic procurat de la ÎA „Maconi” în baza contractului nr. 15 din 04 mai 2011 și vândut către SRL „Cariera Nord” prin contractul nr. 3530 din 24 mai 2012, acte juridice declarate nule prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016, a fost casată decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2015 și hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014, fiind emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii înaintate de SRL „Ghiofrig” împotriva ÎA „Maconi” și SRL „Belvilcom” cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanței și a contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic.

În consecință, la 20 aprilie 2016 creditorul SRL „Ghiofrig” a depus cerere de validare a creanțelor, solicitând repunerea în termen a cererii cu validarea creanței față de SRL „Belvilcom”, în proces de insolvență în sumă de 3 252 085, 85 lei și includerea acestuia în tabelul definitiv al creanțelor debitorului ca creanță chirografară de rangul V.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, creditorul SRL „Ghiofrig” a fost repus în termenul pentru înaintarea creanțelor față de debitorul SRL „Belvilcom”, cu stabilirea ședinței speciale pentru examinarea cererii la 17 ianuarie 2017, ora 10:30.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia instanței de insolvență privind repunerea în termen a cererii de validare a creanței SRL „Ghiofrig”, încheierea fiind emisă cu respectarea prevederilor Legii insolvenței.

Or, art. 145 alin. (2) din Legea dată, citat supra, prevede expres că dacă termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de obiectul creanței, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Astfel, instanța de recurs constată că termenul limită de înregistrare a cererilor de validare a creanțelor stabilit prin hotărârea instanței de insolvență până la 28

decembrie 2015, a fost omis întemeiat de către SRL „Ghiofrig”, în condițiile în care cererea de validare a creanței a fost posibil de înaintat doar după emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016.

Se reține că creditorul SRL „Ghiofrig” și-a exercitat dreptul la acțiune, în conformitate cu art. 116 alin. (4) CPC, înainte de împlinirea termenului de 30 zile, calculat din ziua în care a cunoscut despre încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură, și anume din data emiterii deciziei Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului administratorul insolvenței SRL „Belvilcom”, Iovu Oleg, precum că intimata SRL „Ghiofrig” a fost notificată conform legii și cunoștea despre termenul limită de înaintare spre validare a creanței față de debitorul SRL „Belvilcom”, deoarece la acel moment contractul de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic încheiat între ÎA „Maconi”, în proces de insolvență și SRL „Ghiofrig” era valabil, ultima neavând calitatea de creditor, ci deținea doar un drept real asupra unui bun inclus în masa debitoare a SRL „Belvilcom”.

În acest sens, la 24 decembrie 2015 SRL „Ghiofrig” a depus în temeiul art. 48 din Legea insolvenței cerere de separare din masa debitoare a SRL „Belvilcom” a complexului patrimonial unic procurat de la ÎA „Maconi” în baza contractului nr. 15 din 04 mai 2011.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea este întemeiată și legală, iar argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către administratorul insolvenței SRL „Belvilcom” - Iovu Oleg și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016.

În ceea ce privește cererea creditorilor SRL „Blutech Energy”, SRL „Alum-Sistem”, SRL „Siluma”, Vasile Chirica și Ludmila Chirica de alăturare la recursul declarat de către administratorul insolvenței SRL „Belvilcom” - Iovu Oleg împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că aceasta urmează a fi respinsă, or, Capitolul XXXVIII, Secțiunea I – *Recursul împotriva încheierilor judecătorești*, în special art. 401. „*Alăturarea la recurs*”, a fost abrogat încă la 05 iulie 2012 prin Legea nr. 155 „*Pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă a Republicii Moldova*”, în vigoare din 30 noiembrie 2012.

Prin urmare, legea procesual civilă în vigoare nu reglementează pentru participanții la proces posibilitatea înaintării unei astfel de cereri în ordine de recurs, fapt ce condiționează respingerea acesteia.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către administratorul insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Belvilcom” - Iovu Oleg.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, în pricina civilă a Societății cu Răspundere Limitată „Belvilcom”, în proces de insolvență.

Se respinge cererea creditorilor Societatea cu Răspundere Limitată „Blutech Energy”, Societatea cu Răspundere Limitată „Alum-Sistem”, Societatea cu Răspundere

Limitată „Siluma”, Vasile Chirica și Ludmila Chirica de alăturare la recursul declarat de către administratorul insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Belvilcom” - Iovu Oleg împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic